

PROGRAMA ELECTORAL

UPyD

ELECCIONS AUTONÒMIQUES

2010

PARLAMENT DE CATALUNYA

Índex

1. Introducció
2. Un programa diferent
3. Diagnòstic
4. Eixos programàtics nacionals
 - 4.1. Un projecte nacional
 - 4.2. Catalitzador del projecte comú
 - 4.3. Una força reformista i regeneracionista
 - 4.4. Retornar el control polític als ciutadans
5. Eixos programàtics autonòmics
 - 5.1. Per un desenvolupament estatutari plenament constitucional
 - 5.2. Promoure la cohesió social espanyola i catalana
 - 5.3. Esforç d'afirmació espanyola
 - 5.4. Modificació de l'Estatut d'Autonomia
 - 5.5. Promoure la participació política
 - 5.6. Nova pedagogia dels mitjans de comunicació pública
6. Propostes sectorials
 - 6.1. Administració pública
 - 6.2. Cultura
 - 6.3. Economia
 - 6.4. Educació
 - 6.5. Sanitat
 - 6.6. Dependència i serveis socials
 - 6.7. Urbanisme
 - 6.8. Medi ambient
 - 6.9. Habitatge
 - 6.10. Fiscalitat
 - 6.11. Legislació i justícia
 - 6.12. Política lingüística
 - 6.13. Reforma laboral
 - 6.14. Transparència i corrupció
 - 6.15. Infraestructures
 - 6.16. Agricultura
 - 6.17. Energia
 - 6.18. Política immigratòria

1. Introducció

Unión Progreso i Democracia (UPyD) es va constituir des del principi entorn d'un nucli programàtic molt definit, resumit en tres eixos: reforma de la Constitució i de la Llei Electoral, i impuls de la regeneració democràtica per millorar la igualtat i llibertat de les persones en el nostre sistema polític. Som un partit inequívocament nacional, és a dir, compromès a defensar el mateix model polític en tots els territoris d'Espanya. Som també un partit laic perquè considerem que el laïcisme és un element fonamental de la veritable democràcia, respectuosa amb totes les creences religioses, espirituals i humanistes compatibles amb els seus grans principis d'igualtat i llibertat personal, i per aquest mateix respecte compromesa amb la separació de les lleis i institucions de l'Estat de les creences privades dels ciutadans i de les institucions particulars que les sustenten.

Recolzem, a més, la millora d'un Estat del benestar compatible amb el respecte i l'estímul de la lliure iniciativa privada, i l'impuls de totes aquelles polítiques socials i econòmiques conduents al progrés tant de la igualtat d'oportunitats dels ciutadans com de la seva llibertat personal.

Ens hem compromès a impulsar mesures legals de regeneració democràtica que aproximïn els representants als seus representats, disminueixin l'excés de poder acumulat per les burocràcies dels partits, introdueixin la transparència en les finances i actuacions dels partits polítics, retornin a moltes institucions públiques l'autonomia que han perdut per la ingerència partidista i, en resum, corregeixin l'actual tendència del sistema democràtic espanyol a degenerar cap a un oligopoli al servei de les cúpules dels partits polítics i dels grans poders mediàtics i financers a les quals estan associats. En definitiva, tractem de retornar la política a la ciutadania.

UPyD es presenta a les eleccions al Parlament de Catalunya perquè els ciutadans de la nostra comunitat tinguin la possibilitat de votar una opció diferent a les existents. Presentem la nostra candidatura amb el clar objectiu de superar l'opció tancada entre els partits tradicionals i la seva simple alternança per a la mateixa política. Venim a regenerar la política. Som un partit diferent perquè realitzem una proposta diferent, plantejant una nova manera de fer política que se centra en els nostres drets i obligacions com a ciutadans, i reivindica els valors universals del progrés. Perquè nosaltres preferim parlar de progrés en comptes d'esquerra o dreta, fugint de la desqualificació habitual que es fa de l'adversari en considerar-ho d'esquerreres o de dretes. Significa, a més, creure que l'activitat política pugues i ha de millorar les condicions de la nostra vida com a col·lectivitat. La nostra bandera: la igualtat d'oportunitats, la llibertat i la justícia. Defensem abans de res allò que ens uneix, l'única garantia dels nostres drets ciutadans: la Constitució i les institucions de l'Estat, la nostra casa comuna. Les nostres úniques armes són el dret i l'educació, el debat argumentat i els vots. L'alternativa que proposem no és l'alternança dels quals s'amaguen darrere d'eslògans buits amb l'esperança de presidir el Govern català a qualsevol preu. No és necessari més del mateix, sinó alguna cosa nova. No fa falta més

autonomia, sino millor autogovern. No aspirem a entrar en el repartiment del poder, sino a torna-ho a la ciutadania.

2. Un programa diferent

El primer i fonamental objectiu d'UPyD per a les Eleccions al Parlament Català és aconseguir ser l'alternativa al projecte catalanista impulsat fins ara tant per CiU com pel tripartit. Portem dècades suportant una sistemàtica vulneració dels nostres més elementals drets ciutadans, que cada vegada s'aguditza més: des del dret de triar la llengua en l'educació dels nostres fills, a la igualtat en l'accés al treball públic i privat sense discriminació lingüística, sent considerats ciutadans de segona. Portem dècades sotmesos a un viscos control clientelar catalanista d'organismes, Caixes d'Estalvis, ajuntaments, administració autonòmica. Portem dècades sent sotmesos a la més absoluta tergiversació informativa des dels mitjans públics al servei de l'ideari catalanista i amb un objectiu fonamental: deixar fora de la comunitat política a qui no comparteixi el projecte identitari catalanista a força de propaganda, convertint al dissident polític en sucursalista o anticatalà, això és, en algú de ciutadania discutible i contrari o enemic dels interessos dels "bons" o "veritables" catalans: els nacionalistes.

La nostra proposta és clara: enfront de la demanda constant de més competències d'autogovern, volem un millor autogovern. Enfront de més drets per al territori, volem més llibertat i igualtat per a la ciutadania.

No tenim complexos d'identitat, ni acceptem ser ciutadans de segona. No estem obligats a pagar cap peatge especial per ser considerats catalans, doncs tots el som perquè vivim en la nostra comunitat. Volem que els drets de tots siguin respectats, la màxima satisfacció de la ciutadania, el benestar comú i la igualtat d'oportunitats. I ho volem ja.

3. Diagnòstic

Tal com es va aprovar en el nostre 1er Congrés, UPyD no neix a partir d'una determinada visió global del món, ni d'una percepció concreta de la naturalesa humana, ni d'una valoració determinada dels processos econòmics. El nostre partit neix a partir de la percepció d'un fet que considerem un seriós problema: el PP i el PSOE han deixat de ser partits nacionals, pressionats pels interessos dels seus barons territorials que, en el seu afany de competir amb els partits nacionalistes, han permès el vulnerament dels drets dels ciutadans espanyols.

Catalunya, al costat de la resta de la comunitat espanyola, va entrar -des de 1980-, en un procés d'assumpció de competències com a conseqüència de la instauració de l'Estat de les Autonomies. La descentralització per a molts dels ciutadans de Catalunya no significava una fi en si mateix, no era l'objectiu sinó que era un instrument per a una major eficàcia dels serveis de l'Estat. No obstant això, la politització dels elements culturals i lingüístics de Catalunya fan emergir, al fil de les doctrines nacionalistes del segle XIX, una nova accepció de catalanisme que situa en la seva història, la seva cultura i la seva llengua les bases (Manresa 1892) per a un projecte polític exloent de bona part de la societat catalana i amb pretensió de construcció nacional.

Amb la dinàmica impulsada per aquest catalanisme, UPyD constata clarament que l'objectiu de la igualtat de tots els espanyols és una meta que s'està allunyant. Ho percebem per a Espanya perquè així s'observa en l'onada dels nous estatuts autonòmics, que defineixen drets i deures diferents per als espanyols, i ho percebem especialment per a Catalunya on cada vegada està més clar que hi ha ciutadans de primera i ciutadans de segona, ciutadans normalitzats i ciutadans pendents de normalitzar. Si bé creiem que en molts aspectes el procés de conquesta de quotes d'autogovern ha estat positiu, la percepció que tenim de la forma com aquestes noves cotes de poder han estat compartides i exercides en el si de la societat catalana, dista molt de ser satisfactòria. En definitiva, apareix clar per tots que l'Estat de les autonomies degenera a ulls vista en una associació de Taifes, amb drets i obligacions clarament desiguals i sense garantia alguna de reciprocitat.

Al nostre judici, Catalunya es troba en una cruïlla crítica. Les esperances que un ampli sector de la societat catalana va posar en la conquesta de la presidència de la Generalitat per part del partit socialista, han quedat totalment defraudades. Diverses raons creiem que se situen a la base d'aquest desencantament.

En primer lloc, l'estat d'ansietat del PSC per aconseguir la presidència del govern català al preu que fos. En segon lloc, el salt en el buit que Pascual Maragall va donar, en impulsar una reforma de l'Estatut que poca gent a Catalunya reclamava. En tercer lloc, i potser la menys esperada per la societat catalana, l'enrocament de José Montilla en les directrius marcades pel catalanisme polític, consentint que els seus socis del tripartit—en conjunció i complicitat amb els sectors nacionalistes del seu propi partit—, li dictin el discurs polític, limitant-se a presentar-se com a gestor d'un projecte

incomprensible per al seu electorat natural i que ara se situa a més amb una actitud de desacatament al que ha dictaminat el Tribunal Constitucional.

Aquestes tres raons determinen un fet: bona part d'aquest electorat, que sí vota en les generals, s'absté en les autonòmiques; càstig a un PSC que ni aporta amb el seu govern beneficis socials sòlids ni garanteix la igualtat de tots els ciutadans catalans, però sí, atenent als seus interessos clientelars, encareix les estructures burocràtiques de l'administració.

Però més enllà de ser un problema de desvinculació d'un partit socialdemòcrata dels interessos objectius de la seva base social, avui podem afirmar amb consistència que la caracterització del catalanisme polític com un projecte que defensa el dret a la diferència, un projecte de recerca de l'autenticitat dels seus trets propis i de reconeixement de si mateix, i davant el seu entorn, és, a més de superficial, enganyós i simplista, un atemptat contra la llibertat.

És superficial perquè no subratlla la diferència, el seu famós fet diferencial, com a tal, sinó que el que fa en realitat és diferenciar a Catalunya de forma arbitrària, dissenyant-la i creant-la per fer-la diferent de la resta d'Espanya. És enganyós perquè el discurs catalanista planteja l'autenticitat però només la seva, negant-la-hi a qualsevol altra i imposant-la com una normalització. És simplista perquè en realitat mitifica algunes diferències mentre encobreix altres com per exemple l'arrelament de les cultures de la resta d'Espanya a Catalunya i l'arrelament històric de Catalunya amb la resta d'Espanya. Aquestes cultures tenen tot el dret a buscar els seus trets propis, el seu reconeixement i la seva autoestima. El descobriment de la pròpia identitat és resultat d'un procés només pautat per la llibertat, mai per la imposició. El catalanisme obligatori és contrari a la llibertat.

El catalanisme polític segueix obstinat en una operació de construcció nacional utilitzant les tradicionals tècniques del condicionament operant per modificar les conductes tant individuals com a socials. Reforça amb premi i reconeixement econòmic, social i cultural el canvi d'ús lingüístic dels castellanoparlants i reprimeix amb càstig a els qui es resisteixen (multes lingüístiques i/o associació de l'ús de l'espanyol a situacions socials de menor prestigi). Li mou un únic objectiu: l'artificial construcció d'una nació mitjançant l'ús exclusiu de la llengua catalana.

4. Eixos programàtics nacionals

L'Estatut de Catalunya irresponsablement impulsat pel PSC i el PSOE ha provocat que el model de país estigui en qüestió. El govern de la nació s'ha llançat a construir un model nou sense plànols i té al cos de la nació en la taula d'operacions i no sap de què l'ha d'operar.

La igualtat i llibertat de tots els espanyols està amenaçada. UPyD neix per garantir-les a tots els espanyols. Defensem la unitat de la Nació espanyola no com un valor sentimental sinó com un instrument imprescindible per garantir aquests drets, qualsevol que sigui el seu lloc d'origen o residència. Com bé diu el Tribunal Constitucional la Constitució no coneix una altra que la Nació espanyola, amb l'esment de la qual arrenca el seu preàmbul.

4.1. Un projecte nacional

Davant el desistiment de responsabilitats dels anomenats partits nacionals, UPyD planteja en primer lloc una urgent tasca de regeneració nacional. UPyD creu que la gran majoria dels ciutadans catalans, com a espanyols, desitgen mantenir-se units en la tasca de construir un projecte nacional espanyol de futur comú amb respecte a la pluralitat i a la llibertat.

Per a això UPyD impulsarà de forma decidida a més d'un nou cos de normes comunes que ens permeti afirmar-nos en un projecte de valors compartits que marqui una èmfasi especial en el que ens uneix i comprometem a tots els nivells administratius en objectius consensuats, i un relat de fets històrics compartits que sigui motiu de commemoració comuna per part de tots els espanyols.

La nostra visió nacional se situa, precisament, en el sentit jurídic-constitucional amb que la dota el Tribunal Constitucional en la Sentència sobre l'Estatut de Catalunya i es fonamenta en la inqüestionable unitat d'Espanya com a realitat social-jurídica-política i subjecte únic de la sobirania indivisible.

Les sensibilitats i sentiments són múltiples, les tradicions, llengües i cultures varies. Totes igualment respectables però cap, per si sola, capaç de generar una convivència en comú regides per les mateixes lleis. És la voluntat lliure i responsablement expressada pel conjunt dels ciutadans espanyols la font de sobirania i la raó que legitima la cohesió social, la convivència pacífica i la submissió al mateix ordenament jurídic.

Som Nació perquè així ho hem decidit lliurement i així ho hem confirmat en la Constitució de 1978; conseqüentment en els assumptes de la Nació som competents i responsables el conjunt dels ciutadans, mai una sola part dels mateixos.

4.2. Catalitzador d'un projecte comú

El pacte constitucional que es va establir amb la signatura de la Constitució s'ha trencat. La deslleialtat dels partits nacionalistes i la complicitat del PSOE amb ells han posat punt final al període constitucional més llarg i productiu de la història d'Espanya.

Cal iniciar una nova etapa en la qual UPyD es configura en solitari com l'únic Partit que pugues catalitzar-la.

Cap dels partits existents fins avui té les mans lliures per impulsar la profunda reforma que el sistema autonòmic i el mapa municipal actual necessiten. Tots els partits tenen massa interessos creats en aquests àmbits com per ser creïbles les seves propostes de regeneració política.

La posició central—que no de centre—que té UPyD i l'absència d'interessos creats en aquests àmbits és la garantia sòlida per liderar aquesta tasca.

4.3. Una força reformista i regeneracionista

Enfront del caràcter conservador dels actuals partits que configuren l'alternança política no hi ha una altra alternativa vàlida que la que ofereix UPyD com a únic partit capaç d'aportar l'energia innovadora necessària per emprendre les reformes necessàries i urgents.

Per diverses causes, la democràcia es troba profundament viciada a Catalunya. Els partits polítics no es limiten al govern de les institucions sinó que competeixen en la creació de xarxes d'influència i interessos ocults i la corrupció s'inscriu en el sistema de forma generalitzada: els escàndols dels casos Pretòria, Millet, 3%, els pagaments d'informes de dubtosa utilitat real, etc. expressen només la punta d'un iceberg de pràctiques viciades, opacitat, descontrol i apropiació del públic.

La xarxa clientelar teixida pel nacionalisme català al llarg d'aquests 30 anys ha creat un ambient irrespirable que pocs estan disposat a denunciar. El pressupost públic es dirigeix de manera descarada en direcció als afins, i els llocs de treball en l'embull d'empreses públiques creades per tota la Comunitat Autònoma beneficien solament a gent amb carnet catalanista. Això ha tingut la conseqüència d'expulsar de Catalunya a sectors molt significatius de la nostra societat.

La regeneració democràtica no pot limitar-se a un programa polític, sinó que ha de transformar-se en una obsessió ciutadana que es mantingui alerta i vigilant respecte a qualsevol intervenció dels poders públics que envaeixi àmbits que no els corresponguin.

Des del respecte a les institucions UPyD plantejarà un nou model constitucional basat en un federalisme cooperatiu que iguali competències de totes les CCAA i dot d'autonomia real a l'Estat per definir i aplicar les normes comunes a tots els ciutadans espanyols.

Proposarem l'aprovació en seu parlamentària d'un codi ètic per a la moralització de la vida política a Catalunya, que entre altres extrems comprendrà:

- 1 - El compromís d'autolimitació dels partits polítics a l'activitat pròpia de la representació institucional.
- 2 - L'objectivació i publicitat dels procediments de selecció en les empreses públiques així com respecte de les subvencions a les empreses.

4.4. Retornar el control polític als ciutadans

Proposarem al Parlament Català la reforma de la Llei Electoral en el sentit de modificar el procediment d'elecció de candidatures pel de llistes obertes i no bloquejades i circumscripció única a Catalunya de manera que tots els vots valguin el mateix independentment del lloc de residència.

5. Eixos programàtics autonòmics

5.1. Per un desenvolupament estatutari plenament constitucional

La resposta dels partits que conformen la majoria de l'arc parlamentari català a la sentència del Tribunal Constitucional no ha pogut ser més funesta. La insurrecció política s'ha instal·lat en les institucions catalanes que, excepte en les formes, recorda èpoques passades.

UPyD exigirà un desenvolupament de l'Estatut de Catalunya plenament ajustat a la Constitució i a la sentència del Tribunal Constitucional, denunciant totes les maniobres fraudulentades que es pretenguin impulsar per burlar aquesta sentència.

Creiem que és possible canviar la Constitució i que aquest anhel és legítim; nosaltres ho tenim, desitgem un Estat que garanteixi millor la igualtat de drets de tots els ciutadans espanyols, però aspirem a canviar-la respectant totes les seves previsions. Exigim de totes les forces polítiques la mateixa lleialtat.

5.2. UPyD promourà la cohesió social espanyola i catalana

Volem desemascarar definitivament el suposat conflicte polític que enfrontaria a Catalunya amb la resta d'Espanya, un pseudoconflicte defensat i fomentat artificialment pels partits nacionalistes, sense un altre objectiu que acumular més privilegis polítics i aconseguir més atenció mediàtica. Enfront d'aquest projecte disgregador que fomenta artificialment les diferències entre comunitats suposadament uniformes i enfrontades, volem fomentar la convergència amb els restants espanyols sobre la base de la ciutadania comuna, que ens iguala en drets i obligacions i és el millor antídote contra el xoc d'identitats, artificial i fals, que el catalanisme polític impulsa amb tot el seu poder.

5.3. Un esforç d'afirmació espanyola

És hora doncs d'afirmar l'espanyolitat jurídic-constitucional de la societat catalana, per això ens interessa la nació democràtica espanyola de ciutadans lliures i iguals els drets dels quals defineix i empara la nostra Constitució. I ens interessa la unitat de la nació espanyola per garantir aquests drets. És l'hora de tenir ambició de país, de proclamar el patriotisme constitucional i reivindicar la idea d'Espanya que té origen en la Constitució del 78. Per això i para això l'anem a seguir defensant amb tanta força com puguem. En tots els llocs d'Espanya. A la nació i als seus símbols.

5.4. Modificació de l'Estatut d'Autonomia

La reforma constitucional que el nostre partit planteja està íntimament lligada al nostre rebuig a l'actual Estatut d'autonomia de Catalunya. Confirmat per només un 36,4% de l'electorat català és una mostra del despropòsit polític en el qual està instal·lat el catalanisme polític.

La modificació constitucional que plantejgem haurà de suposar una profunda revisió del text estatutari per acomodar-se al contingut de la nova carta magna espanyola.

5.5. Promoure la participació política

L'absurda dinàmica política a la qual ens ha conduït el catalanisme polític està basada en un fet deplorable: l'alt nivell d'abstenció que es produeix en les eleccions autonòmiques i el significant caràcter de l'abstenció diferencial entre les eleccions generals i les autonòmiques. El catalanisme polític és conscient d'aquest fet i cuida molt que no es modifiqui. La supervivència dels esquemes polítics en els quals es basa el progrés dels desitjos catalanistes se sustenten que es mantingui aquest nivell d'atonia política entre un segment concret dels electors.

La nostra tasca com a partit polític serà el d'estimular la participació política en tots els sectors, però especialment en aquells sectors que en les generals voten i en les autonòmiques s'abstenen.

5.6. Nova pedagogia dels mitjans de comunicació pública

La ingent labor a realitzar sobre la societat per aconseguir invertir els processos sociològics impulsats pel catalanisme polític no pot dur-se a terme si no hi ha un radical canvi de paradigma del paper que juguen els mitjans de comunicació públics de Catalunya. Aquest canvi de model comunicacional és una altra de les pedres angulars de la regeneració política que hem d'implantar a Catalunya.

La televisió, la ràdio i la premsa escrita, convencional i digital han de jugar un paper decisiu en aquest projecte. La normalitat de la societat catalana ha de veure's reflectida de forma fidedigna en els seus mitjans de comunicació.

6. Propostes sectorials

6.1. Administració Pública

El ciutadà ha d'ocupar el centre de l'acció pública convertint, la prestació de serveis públics de qualitat i en igualtat de condicions, en el paràmetre que regeixi tota reorganització administrativa. La descentralització ha de servir per millorar els serveis públics i apropar-los al ciutadà. Ha de resultar eficaç i eficient en la gestió fiscal i la preservació de l'interès general.

La descentralització d'Espanya s'ha guiat per impulsos electorals i sectorials sense un model general i racional, desconeixent les condicions objectives del nostre país, com la seva grandària territorial, la seva població i la seva situació geogràfica al món (que així mateix estableix la nostra pertinença a la UE).

La conseqüència d'aquesta falta d'un model ponderat és la proliferació de duplicitats, redundàncies i excessos administratius. S'han creat òrgans addicionals per ampliar les institucions d'acte-governo de manera irracional, amb el consegüent cost per al sistema de finançament, incorrent en actuacions innecessàries, supèrflues o de mera propaganda.

Per això proposem:

P1. - Reduir el cost dels serveis públics eliminant duplicitats i redundàncies per a això una empresa especialitzada d'àmbit internacional sotmetrà a tota l'Administració de Catalunya a una auditoria tècnica que determinarà tant els departaments que s'han de reciclar, fusionar-se i/o suprimir-se, com justificar la creació de nous ens o empreses públiques.

P2. - Reconvertir el sector empresarial i fundacional públic.

P4. - Publicar anualment el personal adscrit a les Conselleries autonòmiques, Diputacions, Consells comarcals i ens locals.

P5. - Despolititzar la Sindicatura de Comptes i dotar-la dels mitjans adequats i de la capacitat executiva suficient perquè la seva labor sigui eficaç i no un simple recordatori de la justificació de la despesa dels ens públics.

P6. - Adequar l'informe de rendició de comptes de la Sindicatura a un model unificat per a les CCAA i l'Administració General de l'Estat (AGE).

P7. - Promocionar l'avaluació de l'eficiència en la gestió dels serveis públics.

P8. - Selecció del funcionariat segons normativa general per a totes les CCAA, amb igualtat de condicions per a tots els ciutadans, valorant-se el coneixement de la llengua cooficial en l'accés a aquells llocs de treball on el seu coneixement sigui necessari

P9. - Implantació de la finestreta única, de manera que el ciutadà amb una sola vista a un únic centre de l'administració pugui solucionar tots els seus assumptes. La finestreta única també aconseguirà el racionalitzar els recursos, tant en termes de

personal com d'equipaments, podent-se destinar els excedents a millorar el servei de l'administració o a la seva amortització.

P10.- Facilitar la mobilitat dels funcionaris entre diferents CCAA, mitjançant una oferta única de vacants i trasllats a nivell nacional, la qual cosa es traduiria en unes majors oportunitats i una major motivació en la carrera administrativa així com un augment de l'intercanvi d'idees i de persones entre diferents regions d'Espanya, reduint-se al seu torn l'aspecte negatiu d'aïllament entre CCAA i d'endogàmia administrativa que presenta l'administració pública, especialment en les CCAA amb idioma cooficial on aquesta circumstància està suposant una autèntica barrera en l'accés als llocs de treball per als ciutadans provinent d'altres CCAA.

6.2. Cultura

A Catalunya no només coexisteixen tres llengües oficials, a Catalunya coexisteixen una diversitat de cultures. Catalunya s'identifica precisament per ser una societat pluricultural. Aquest ha de ser el punt de partida inevitable. Assumir que és cultura catalana tota la que es produeix pels seus ciutadans, independentment de per què és així, és la condició necessària per trobar les fórmules per aconseguir una societat avançada i preparada per construir el seu propi futur amb solidesa.

No obstant això, aquest punt de partida es presenta en contraposició a l'actual discurs dominant. Un discurs que arrenca amb el postulat que Catalunya té una identitat pròpia estàtica, perquè té una història, una cultura i una llengua pròpies. Per a l'actual formulació del catalanisme polític el punt de partida no és la pluriculturalitat, sinó una identitat pròpia que, estant amenaçada i marginada, ha de començar la seva reconquesta. La pluriculturalitat que reivindicuem no és, a més, només la que reconeix la presència d'altres ètnies, sinó la que assumeix, també com a tal, la coexistència a Catalunya de les diferents identitats culturals espanyoles.

L'administració no ha de promoure "identitats", ha de limitar-se a posar els mitjans jurídics i materials perquè les persones puguem desenvolupar lliurement les nostres preferències culturals si són congruents amb els valors democràtics i de drets humans, combatent únicament el fanatisme, l'obscurantisme i la segregació social amb pretextos culturals.

Vell és el debat entre la necessitat d'un cert nivell d'homogeneïtat en una societat com a requisit per a la seva supervivència i estabilitat i la llibertat dels seus ciutadans per assumir, expressar i promocionar models plurals d'identitat cultural com a resultat dels seus drets humans fonamentals.

L'homogeneïtat atorga economia d'esforços, poder de negociació i de lluita i/o resistència enfront d'uns altres. La pluralitat és exponent de la llibertat, facilita la creativitat, la innovació, la seguretat en la pròpia identitat i, amb el reconeixement social de totes elles, constitueix un instrument necessari per a la cohesió social. Com en molts altres camps, en la naturalesa dialèctica de la realitat social caldrà trobar resposta a aquest debat.

6.3. Economia

Estem en un moment d'esgotament del model productiu, és necessari millorar la competitivitat de la nostra economia. La nostra proposta és operar en fiscalitat, infraestructures i R+D+i, que ha de permetre'ns modificar els costos de producció, la grandària empresarial i la política industrial. És necessari l'aixecament de les traves administratives i la sobreregulació de l'economia que restringeixen la competitivitat de les empreses catalanes i perjudiquen a treballadors i consumidors. Garantir la llibertat d'empresa per millorar la competència al mercat únic nacional i europeu dins d'un món cada vegada més globalitzat.

En polítiques energètica, proposem un mix energètic que millori la competitivitat econòmica i asseguri el subministrament als consumidors, compost de fonts energètiques diverses, incloent les renovables i la nuclear.

Constatem també que han estat dos les vies escameses per les institucions catalanes per teixir un entramat econòmic d'inusitades proporcions: la creació directa d'empreses públiques i la concessió, políticament dirigida, de subvencions a les empreses privades.

Considerem fonamental posar l'accent en les decisions que estiguin orientades a menyscar els efectes de l'actual cicle econòmic, i que contribueixin al desenvolupament sostenible de l'economia catalana. En aquest sentit, proposem exercitar les següents accions:

1 - Per promoure i millorar les condicions de l'ocupació, i impulsar l'aparell productiu

P13. - Lluitarem contra la dualitat al mercat laboral. Els treballadors que gaudeixin d'estabilitat han de, almenys, mantenir aquesta situació. Mentre que la d'aquells que desenvolupen la seva activitat en circumstàncies precàries i malament remunerades ha de ser millorada. Per a això, cal atacar el problema de la temporalitat.

P14. - Fomentarem el millorament de la flexibilitat horària dels treballadors, la qual cosa contribuirà a optimitzar la conciliació familiar.

P15. - Recolzarem la reducció de la càrrega fiscal de les empreses que adoptin mesures tendents a millorar la qualitat del treball a través de retribucions de valor afegit (assegurances mèdiques, guarderies, tiquets d'alimentació).

P15 bis. - Recolzarem la reducció de les càrregues fiscals a les PIMES que es trobin en situació de crisi i/o es trobin en la fase de llançament d'un nou producte o servei.

P16. - Insistirem en l'augment de la inversió en R+D+i, i en enfortiment del vincle entre la investigació universitària i les empreses, com a factor de l'increment de la productivitat recolzant la reducció de càrregues fiscals i socials en relació a l'ocupació creada vinculada a les àrees de R+D+i"

P17. - Promourem la instal·lació de nous centres de formació professional i instituts d'investigació en l'àmbit de la Comunitat Autònoma, així com la millora de les Universitats. Els programes dels centres públics d'investigació de la Comunitat

Autònoma seran integrats als programes del CSIC per fer-los més eficaços i evitar la descoordinació resultant d'aventures autonomistes mal enteses.

P18. - Recolzarem totes les iniciatives tendents a atreure la inversió estrangera directa cap als sectors de mitjana i alta tecnologia.

P19. - Estimularem l'optimització de les condicions fiscals del teixit productiu, i especialment de les pimes, amb la finalitat de minorar les traves de creixement, al mateix temps que exigirem l'aplicació d'ajudes per a aquelles empreses que creuen nou llocs de treball, o millorin significativament les condicions dels llocs existents.

P22. - Recolzarem els programes que fomentin i capacitin als ciutadans per a la creació d'empreses i promourem programes de finançament específics per als nous emprenedors.

P23. - Estimularem el millorament de la qualitat de l'educació i de la formació en el lloc de treball i impulsarem acords entre empresaris i treballadors per incentivar la inversió en formació del personal per part de les empreses.

P24. - Exigirem l'estricta vigilància de la política de prevenció de riscos laborals, per reduir la sinistralitat.

P26. - Fomentarem les accions tendents a incentivar la mobilitat geogràfica, així com la reducció de traves a la mobilitat entre Comunitats Autònomes.

P27: Es facilitarà l'activitat empresarial promovent l'equiparació de les normatives sectorials entre diferents CCAA.

2 - Per impulsar el consum entre la població

P27. - Recolzarem les iniciatives d'adaptació, ampliació, fins i tot de liberalització dels horaris comercials i l'hostaleria, segons les necessitats reals de cada localitat.

P30. - Fomentarem l'ús del programari lliure dins de l'Administració pública, així com l'obligació de complir amb uns estàndards oberts. A més, com a detractors del cànon digital i sense que això signifiqui una falta de recolzo en la protecció d'interessos legítims indegudament vulnerats, controlarem l'actuació de les societats de gestió de drets amb la finalitat d'evitar abusos i dobles imposicions injustes.

P31. - Procurarem que les entitats financeres, i especialment les caixes d'estalvi, no limitin injustificadament l'accés al crèdit. D'igual manera promourem la modificació de les normes existents o la creació d'altres noves amb la finalitat d'evitar que el control polític en les caixes catalanes repercuteixi en beneficis econòmics per als partits.

P32. - Fomentarem la política d'equilibri en els criteris de concessió de crèdits, entre el sector públic i el sector privat. De tal forma que les empreses privades no es vegin ofegades per la falta de crèdits ja que d'això depèn la creació d'ocupació.

3- Contra la tendència inflacionista

P32. - Exigirem la reducció de la despesa pública corrent, mitjançant la supressió de partides innecessàries.

P33. - Vetllarem per que els serveis públics no contribueixin en major mesura al creixement de la inflació. Per a això, controlarem que els increments periòdics en les taxes i preus públics no superin en cap cas l'IPC.

P34. - Atendrem, en harmonia amb els col·lectius de consumidors i usuaris que els òrgans supervisors de l'activitat econòmica impedeixin efectivament les pràctiques col·lusives o anticompetitives que es traslladin a pujades injustificades de preus.

P35. - Fomentarem l'adopció d'acords amb el sector primari per a la distribució dels seus productes directament als consumidors a preus justs, al mateix temps que recolzarem la creació de cooperatives destinades a tal fi".

P36. - Recolzarem les iniciatives que suposin avantatges fiscals per a les famílies, com les deduccions per dependents, l'ampliació de terminis dels comptes d'estalvi-habitatge, etc. Especialment, exigirem que els tributs no presentin ajustos que excedeixin l'IPC.

P37. - Demanarem un control transparent i eficient de les entitats autonòmiques o que es trobin sota el control públic, perquè els recursos siguin manejats correctament. La construcció d'una xarxa clientelar subvencionada, que gira entorn de les institucions catalanes, ha creat un entramat econòmic de primer ordre i difícil desmuntatge.

P38. - Pel que fa a les societats públiques existents, demanarem l'elaboració d'un estudi independent que avaluï el grau de compliment per les mateixes del seu objecte social i sobre la base d'això prendre les mesures oportunes per aconseguir majors nivells d'eficiència en la seva gestió

P39. - Així mateix propiciarem un acostament entre Universitat i Empresa, de manera que ambdues treballin conjuntament i es proporcionin suport mutu, i la potenciació de la Formació Professional perquè les indústries puguin disposar de mà d'obra qualificada en aquells sectors que ho demandin.

P40. - Considerem important diversificar els sectors industrials potenciant aquells que requereixen una base tecnològica avançada i que per tant no estan tan exposats a la forta competència dels països de baix cost. En aquest sentit ha de procurar-se una política agressiva en Innovació, en la seva més ampli sentit, que proporcionï als productes i serveis elements diferenciadors. Impulsarem la creació de Centres Tecnològics i unes altres Fundacions, gestionats per professionals de reconeguda solvència, on la seva professionalitat estigui per sobre d'altres valoracions que poc tenen a veure amb l'objectiu dels mateixos.

4.- Redimensionament del Sector Públic

P41. - Establir un límit al creixement de la despesa de l'administració autonòmica, de forma similar al que ocorre amb el dèficit. Els límits de creixement de la despesa seran congruents amb les previsions d'ingressos i els objectius de dèficit, així com amb els objectius globals del país.

P42. - Elaborar un pla urgent d'estabilització de les finances a 3 anys, amb previsió de dèficit i deute, segons criteris objectius (PIB, tipus d'interès, inflació, productivitat, demografia, etc) aprovats en el CPFF, amb mesures concretes d'ajust (nou calendari d'inversions, racionalització de plantilles i del sector públic empresarial, etc).

P43. - Eliminació urgent de la despesa supèrflua, elaborant un catàleg d'entitats i organismes prescindibles per procedir a la seva eliminació.

P44. - Racionalitzar la despesa: increment de l'eficiència amb els canvis organitzatius adequats (reestructuració d'òrgans administratius i de les seves funcions), de personal (redefinició i alleugeriment de plantilles), de funcionament (estrictes mesures de control de la despesa corrent), d'inversió (aprovació d'inversions sobre la base de rigorosos estudis cost-beneficio), etc. El control de la despesa ha de ser prioritari a qualsevol pujada d'impostos.

6.4. Educació

El sistema educatiu espanyol, i el català, sofreixen una crisi que amenaça els fonaments de la societat. Una legislació errada, una dispersió absurda entre les diverses comunitats autònomes, un menyspreu generalitzat i assumit per les autoritats educatives pels valors de l'esforç, la passió pel coneixement, la voluntat i els hàbits d'estudi al costat de la falta de disciplina i això unit a la impossibilitat d'exercir el dret a estudiar en castellà en les comunitats amb més d'una llengua oficial, fan d'Espanya camp abonat per a l'absència d'un discurs crític, anul·la la competitivitat i el que és pitjor, fa que disposem d'una democràcia de baixa qualitat.

UPyD Catalunya, entén i recolza una escola pública, democràtica, laica i no sexista, defensora dels drets humans, del pluralisme cultural i lingüístic, que té com a objectiu il·lustrat la passió pel coneixement, els valors cívics i la neutralitat ideològica.

Per això, l'alumnat té dret a rebre una educació integral orientada al ple desenvolupament de la seva personalitat en el respecte als principis democràtics de convivència i als drets i llibertats fonamentals recollits en la Constitució Espanyola.

L'educació és un dret bàsic dels ciutadans les finalitats dels quals són, el desenvolupament integral de la persona al llarg de tota la seva vida i la contribució al progrés harmònic de la societat.

Els plantejaments tradicionals de l'educació, basats en el paper de l'escola com transmissora de coneixements, han quedat obsolets pels canvis socials, culturals i tecnològics que es generen mentre es configura la societat postindustrial, de la informació, de la comunicació, o del coneixement.

UPyD Catalunya exigirà i recolzarà l'aplicació en el nostre sistema educatiu de la filosofia de l'esforç, de la passió pel coneixement, la voluntat i els hàbits d'estudis.

L'Administració educativa ha de determinar un projecte educatiu general per a tots els centres escolars, -- idèntic a la resta d'Espanya-- amb la finalitat de fer universal i comuna el currículum i els nivells educatius a aconseguir.

Els centres, en l'àmbit pedagògic i organitzatiu podran adaptar-se a les seves circumstàncies concretes, però mai en el curricular ni en els nivells educatius.

Necessitem un sistema educatiu públic i laic, regit pel principi d'excel·lència on el professorat tingui autoritat legal, que formi ciutadans amb valors i coneixements concordes amb el progrés científic i amb la integració social i cultural de tots els alumnes sense exclusió per raons de llengua, origen o religió. I capaç de contribuir a formar una economia més competitiva i innovadora, basada en el coneixement, la iniciativa i la responsabilitat individual.

En l'exercici de la funció pública docent, els mestres i els professors dels centres públics, privats concertats i privats no universitaris gaudiran de la consideració d'autoritat amb caràcter general i específicament pel que fa al principi de veracitat i valor probatori en la constatació dels fets esdevinguts en l'exercici de les seves funcions. Per tant, el professor tindrà la condició d'autoritat pública.

Es dotarà d'instruments perquè el professorat disposi de la defensa jurídica, i de l'assessorament tècnic, sanitari i psicològic oportú a l'efecte de donar solució a tots els fets derivats de l'exercici professional. A més se'ls ha d'informar del dret a ser assessorats i rescabats si han sofert qualsevol lesió en els seus béns o drets.

Per això la importància de vetllar per un sistema educatiu que com a objectiu prioritari estableixi que la majoria dels alumnes obtinguin unes competències culturals, laborals, socials que els permetin integrar-se amb tots els drets a la societat a la qual pertanyen.

Tots tindran el dret a accedir en condicions d'igualtat en el sistema educatiu. També tindrà dret a l'elecció de centre i a l'elecció de la llengua vehicular.

El català i castellà, són llengües oficials de Catalunya i seran les llengües normalment emprades com a llengües vehiclessis del sistema educatiu.

Entre els principals reptes als quals s'enfronta el sistema educatiu són destacables:

Els pèssims resultats en l'educació secundària obligatòria que constitueix la base de la formació de tots els ciutadans.

L'escassa correlació entre el sistema educatiu i el productiu.

La incorporació al món escolar de nous avanços tecnològics per a la transmissió de la informació i el coneixement.

La falta d'equitat del sistema educatiu, pel qual el context social té una influència decisiva en el rendiment d'alumnes i centres. Aparició de noves formes de cultura i sociabilitat.

Incorporació massiva a l'escola de la població immigrant.

La ruptura de l'ordre en el si dels establiments escolars, que han generat fins i tot, l'aparició de brots de violència entre alumnes i entre alumnes i professors.

L'escassa promoció i participació dels ciutadans de l'educació permanent.

L'ús que el catalanisme fa de l'escola com a centre d'adoctrinament d'una identitat nacional utilitzant la llengua catalana i la manipulació de la història com a instrument.

En l'exercici de l'autonomia pedagògica, correspon als departaments i els seus professors determinar l'elecció dels llibres de text i altres materials que hagin d'utilitzar-se en el desenvolupament dels diversos ensenyaments que, a partir de determinats nivells i condicions, podran estar escrits/traduïts en castellà o en català, segons la preferència de l'alumne excepte els de llengua espanyola i Llengua catalana que òbviament han d'estar redactats en les seves llengües.

L'edició i adopció dels llibres de text i altres materials didàctics no requeriran la prèvia autorització de l'Administració local educativa. En tot cas, aquests hauran d'adaptar-se al rigor científic adequat a les edats dels alumnes i al currículum aprovat per l'Administració central educativa. Així mateix hauran de reflectir i fomentar el respecte als principals valors, llibertats, drets i deures constitucionals.

Propostes

P45. - En educació és imprescindible un pacte d'Estat a partir del qual s'obtingui un sistema educatiu comú a tots els espanyols. Això implica que les competències en educació siguin exclusives de l'Estat reservant a les comunitats autònomes solament la gestió. I en relació a la política lingüística en aquest àmbit significarà que en les comunitats autònomes amb dues o més llengües oficials l'Estat garantirà per llei el dret a escolaritzar als alumnes en la llengua oficial de la seva elecció, a més de garantir igualment l'aprenentatge adequat d'aquestes llengües.

Tot esperant l'impuls d'un pacte d'Estat i que les competències en matèria d'educació siguin exclusives de l'Estat, proposem les següents mesures.

P46. - Realitzar una avaluació diagnòstica del sistema educatiu català amb la participació d'altres conselleries les actuacions de les quals incideixin en Educació i establir propostes coordinades de millora, així com indicadors d'eficàcia de la gestió.

P47. - Derogar la Llei d'Educació Catalana (LEC)

P48. - En els centres públics situats en zones social i econòmicament desfavorides, el departament d'ensenyament afegirà a la partida pressupostària anual normal, una quota/alumne/contexte suficient per adquirir el nivell educatiu necessari, i assegurar així que l'alumnat de tals zones aconseguixin els nivells òptims educatius marcats en el projecte educatiu.

El sistema educatiu té com a finalitat garantir l'exercici efectiu de l'educació entès com a dret a una plaça escolar. L'obligació dels poders públics és garantir el dret de tots a l'educació i als drets individuals d'alumnes, pares i tutors.

P49. - Impulsar programes de detecció de fracàs escolar entre col·lectius socials desfavorits ja en l'Ensenyament Primari, preveient plans específics compensatoris. Reduir la taxa d'abandó escolar prematur. Ampliar l'oferta de diversificació curricular a partir de 2º curs de l'ESO Ampliar el Servei d'Avaluació i tractament Psicopedagògic i Orientació en els Centres d'Infantil i Primària.

P50. - Millora dels serveis d'Orientació en Secundària, coordinats amb els Serveis d'Ocupació Públics i les xarxes empresarials.

P51. – Obertura dels centres educatius a la societat per aprofitar-los com a centres culturals i esportius que facilitin la conciliació de la vida laboral i familiar. Utilització voluntària de les Biblioteques escolars, quan les hi hagi, com a sales d'estudi vigilat. Aquests serveis assistencials no hauran d'interferir amb els ensenyaments reglats. Hauran de comptar amb personal especialitzat i diferenciar-se clarament de la funció educativa pròpia dels centres docents.

P53. - Potenciar i coordinar els serveis sanitaris i socials, infantils i juvenils dins i fora dels centres educatius. Assegurar-se que tots els alumnes tinguin accés gratuït a realitzar aquells tractaments específics (psicològics, logopèdics, fisioterapèutics, metges, farmacològics...) que per les seves característiques individuals siguin.

P54. - Derogació de la immersió en català i de l'ús exclusiu del català com a llengua vehicular en els centres educatius i la seva substitució per la lliure elecció de llengua vehicular.

P55. - Llibertat d'elecció dels pares de la llengua d'aprenentatge entre les oficials, com a llengua vehicular en els centres educatius; garantint en tot cas el domini d'ambdues en finalitzar l'ensenyament obligatori.

P55 bis.- UPyD defensa que la competència d'educació ha de passar a ser del govern central, mentre això no sigui una realitat proposem, dins del context autonòmic, el préstec dels llibres, material informàtic i llicències informàtiques necessàries.

Formació Professional

P57. - Suposa la intersecció de la institució educativa amb el mercat laboral i per això sofreix la necessitat d'abordar la ràpida transformació del mercat laboral, dels processos de producció i de les noves formes d'organització.

La formació professional en combinació serà una modalitat que prioritzarà l'alternança entre els estudis bàsics obligatoris amb les pràctiques en les empreses. Per a això, haurà de crear-se en el Departament d'Educació el cos de Tutors de pràctiques empresarials la funció de les quals serà la creació, formació i control de les pràctiques en les empreses com a complement efectiu.

P58. - Determinar les famílies professionals de grau mitjà i superior sobre la base de: demanda social i estudiantil, alumnes matriculats, temps transcorregut des de l'obtenció del títol a la inserció soci laboral i grau d'implantació en la Comunitat Autònoma. Augmentar l'oferta pública de centres de Formació Professional de Grau

Mitjà i Grau Superior. Potenciar els programes de Qualificació Professional Inicial, assegurant una oferta suficient i articulant-la amb els cicles de FP de grau Mitjà.

P59. - Augmentar el nombre de titulats en F.P. situant-ho en la mitjana de l'U.E.

Educació superior

P60. - Realitzar una autoavaluació interna i un examen extern realitzats amb transparència per experts independents per definir normes comparatives de qualitat, reconegudes en el plànol internacional. Potenciar mesures que ajudin a promoure, generar i difondre coneixements per mitjà de la investigació i com a part dels serveis que ha de prestar a la Comunitat.

P61. - Elaborar normes d'accés als estudis superiors basades en els mèrits, la capacitat, els esforços, la perseverança i determinació dels aspirants i, en la perspectiva de l'educació al llarg de tota la vida. Vetllar perquè en els centres universitaris s'inculquen en els joves els valors en què reposa la ciutadania democràtica.

P62. - Obrir les Universitats als educant adults, establint mecanismes de reconeixement dels resultats d'aprenentatge en diferents contextos, establint associacions mixtes d'investigació entre la universitat i la comunitat posant la Universitat a la disposició de grups exteriors. Per a això es crearan oportunitats per a l'aprenentatge dels adults, de manera flexible.

6.5. Sanitat

La sanitat pública sofreix un procés de progressiva deterioració del funcionament i ordenació del Sistema Nacional de Salut, afeblint el pacte social que ho sosté. No hi ha hagut ni un sol senyal polític clara que posi en evidència que la crisi econòmica ha tocat la línia de flotació del pressupost de despeses agregades en el SNS. Cal renovar la sanitat pública amb una reforma real centrada en la introducció de la societat civil en la vida del Sistema Nacional de Salut.

La cessió de competències a les CCAA ha produït una divergència en la qualitat de l'assistència. Encara que proposem la devolució a l'Estat d'aquesta competència, ara poden impulsar-se reformes parcials que millorin el funcionament de la Sanitat.

P63. - Recolzar la creació d'una Targeta Sanitària única per a tot l'Estat que permeti rebre atenció sanitària en qualsevol punt d'Espanya.

P63 bis. Creació d'uns estàndards nacionals que permetin avançar cap a l'establiment d'una història clínica electrònica única per a tot el territori espanyol.

P64. - Recolzar la creació d'un Catàleg Nacional de Prestacions Sanitàries que estableixi una cartera de serveis única per a totes les CCAA.

P65. - Crear el Gestor de la Llista d'Espera, responsable de vetllar per l'estricta compliment de les normes establertes i informar periòdicament de la situació.

P66. - Augmentar la participació dels professionals en la gestió dels centres sanitaris, fomentant que els professionals triïn als responsables de les diferents unitats.

P67. - Crear els Consells de Participació Comunitària

P68. - Creació d'Unitats de Gestió Clínica en els centres de treball, amb un estatut legal diferenciat.

P69. - Canvis legislatius que obliguin als professionals a la formació contínua i a la renovació periòdica de l'acreditació per exercir al territori nacional, tant en sanitat pública com a privada.

P70. - Establir un mapa de recursos sanitaris, que proporcioni un perfil concret de cadascuna de les places dels diferents centres de treball.

P71. - Col·laborar en un Estudi nacional que faci una previsió de les necessitats futures del SNS i permeti establir un Pla Nacional de recursos materials i humans per a la sanitat.

P72. - Crear el REGISTRE DE PROFESSIONALS SANITARIS en compliment de la Llei Ordenació de les Professions Sanitàries.

P73. - Col·laborar en l'elaboració un projecte de carrera professional comuna per a tot el territori nacional que valori realment els mèrits dels professionals per sobre d'altres consideracions secundàries (per ex., la llengua cooficial) i faciliti la mobilitat dels mateixos.

6.6. Dependència i serveis socials

L'Estat ha de garantir el dret d'accés a les prestacions bàsiques del Sistema de Serveis Socials com un dret que asseguri la igualtat d'oportunitats i eviti els processos d'exclusió social. Per promoure aquesta igualtat i per la pròpia pervivència del Sistema, els Serveis Socials i d'Atenció a la Dependència han de ser competència de l'Estat, qui delegarà competències de gestió en les CCAA i en els Ens Locals, veritable pedra angular del Sistema. En tant es mantingui l'actual estructura, i davant la fragmentació derivada de les competències autonòmiques actuals en la matèria, és necessari elaborar una Llei Estatal de Garantia de Drets i Serveis Socials; així com instar al Ministeri de Sanitat i Política Social d'un paper més actiu encaminat a liderar acords amb les comunitats en el desenvolupament de la Llei de Dependència i dels serveis socials dels ajuntaments, les dificultats econòmiques dels quals els fan inviables sense el suport de les seves Comunitats i del Ministeri.

Desenvolupar una xarxa de Serveis Socials Especialitzats, de professionals ben formats, motivats i amb reconeixement social, que doni resposta a les situacions específiques de necessitat que no puguin ser ateses en l'espai habitual de convivència, i en particular aquelles que requereixen allotjament alternatiu per a persones majors, menors, persones amb discapacitat, víctimes de maltractament, etc.

Impulsar la inspecció, control i seguiment dels serveis privats, concertats i públics, de gestió directa i indirecta de les prestacions del Sistema, per garantir l'adequat funcionament i la qualitat dels mateixos. Els serveis que estableixin l'accés a les prestacions del Sistema, i aquells que comportin l'exercici d'autoritat, seran, en tot cas, gestionats directament per les Administracions Públiques.

Modificació de la Llei de Dependència per situar aquesta norma dins de les competències de l'Estat en matèria de Seguretat Social, a fi d'assegurar una igualtat i equitat mínimes i l'existència d'un únic Sistema amb les següents característiques:

- coordinat amb el sistema sanitari per raons d'eficiència en la intervenció social, sense greuges per residència, i integrant en la gestió als ens locals, ja que són la porta d'entrada del sistema protector.
- amb un finançament suficient, equitativa i transparent;
- que estableixi prioritats en el calendari d'implantació de la llei o nivells de copagament per adaptar-se a la crisi;
- que implanti un concert amb entitats privades acreditades, col·laboració entre municipis.

Reclamem un finançament suficient sobre la base dels serveis i prestacions reconeguts en el PIA (Pla Individual d'Atenció), dels beneficiaris de cada CCAA, i no sobre la base de la negociació de convenis bilaterals anuals entre l'Administració central i cadascuna de les autonomies. El finançament ha de ser suficient, equitativa i transparent.

Modificació de la Llei de Dependència per situar aquesta norma dins de les competències de l'Estat en matèria de Seguretat Social, a fi d'assegurar una igualtat i equitat mínimes i l'existència d'un únic Sistema; finançament suficient, equitativa i transparent; establiment de prioritats en el calendari d'implantació de la llei o nivells de copagament per adaptar-se a la crisi; concert amb entitats privades acreditades, col·laboració entre municipis.

6.7. Urbanisme

És necessari reordenar el sistema competencial vigent en matèria urbanística, que recau gairebé de forma exclusiva en CCAA i Ajuntaments, fomentant la dispersió del règim del sòl en 17 sistemes diferents, amb gran confusió normativa. L'Estat disposa de competències mínimes. Entre les reformes constitucionals que considerem ineludibles està la devolució a l'Estat de la gestió del territori. La Llei del Sòl Estatal ha d'abastar major nombre de matèries i garantir una estructura de la gestió i un mercat del sòl mínimament homogeni. D'altra banda, no es pot obviar el paper fonamental que juguen en l'ordenació del territori les CCAA i Ajuntaments, i encara que proposem la devolució a l'Estat d'aquesta competència, proposem impulsar les següents reformes parcials que millorin el funcionament de l'urbanisme.

P74. - Fomentar la cooperació, coordinació i col·laboració interadministrativa en l'elaboració de plans territorials. No hauria d'escometre's cap desenvolupament urbanístic municipal rellevant que, per exemple, afecti a una superfície equivalent al 40 % de la superfície actual dedicada a sòl urbà, sense que existeixi un instrument de desenvolupament supralocal o territorial.

P75. - Establir mecanismes de control i aprovació definitiva de tots els plans urbanístics per la CCAA corresponent, sigui el que sigui la població del municipi, que impedeixin

desenvolupaments insostenibles i corruptes, i consolidar les facultats (ja existents) de les CCAA per a la subrogació de competències o la suspensió del planejament.

P76. - Predeterminar pel legislador i la planificació territorial dels sòls que, per la seva naturalesa, hagin de ser classificats com especialment protegits, sense que pugui escometre's la seva reclassificació com a sòl urbanitzable únicament per decisió local. El que suposa la retirada parcial de les competències sobre sòl no urbanitzable als Ajuntaments.

P77. - Introducció de conceptes com a “capacitat de càrrega del territori”, i de les necessitats socials en matèria d'habitatge, per limitar la classificació del sòl urbanitzable, evitant nous desenvolupaments incompatibles amb les infraestructures existents.

P78. - Moratòria i desclassificació d'aquells creixements urbanístics abusius produïts en els últims anys que, de materialitzar-se, suposarien un enorme risc per a l'evolució raonable i assenyada dels nostres territoris i ciutats.

P79. - Prohibició temporal de modificacions puntuals successives de planejament que desvirtuïn el model urbanístic dissenyat. I obligació de revisar el planejament general quan les alteracions proposades tinguin una entitat notable, ja que les modificacions puntuals són utilitzades per emascarar veritables revisions del model urbanístic.

P80. - Increment de la participació pública i de les mesures d'accés a la informació urbanística:

P80.1 -Modificar el Reglament sobre publicació de plans urbanístics amb la finalitat que quedi garantida la seva comprensió per als ciutadans no familiaritzats c o n una terminologia tècnica urbanística. Establint l'obligació de publicar tots els documents urbanístics a les pàgines web respectives, de forma accessible i manejable pel ciutadà.

P80.2 – Fent possible que la ciutadania es pronunciï mitjançant consulta popular vinculant sobre els projectes importants de cada municipi o illa, usant per a això el mecanisme de la consulta popular facultativa recollida ja en l'actual Llei de Bases de Règim Local.

P80.3 - Creant el Consell Ciutadà d'Ordenació del Territori i Urbanisme, obert a la participació d'agents socials amb un paper actiu en les diverses fases de la política de planejament, incloent el nivell municipal com el supramunicipal.

P84. - Control previ de l'Agència Tributària sobre els grans planejaments urbanístics, amb la finalitat d'augmentar la seva capacitat de lluita contra el frau immobiliari. I augment de la intervenció estatal de la gestió territorial i urbanística en matèries de la seva competència, convertint en preceptius i vinculants els seus informes en matèries de la seva competència com a aigües, costes, obres públiques d'interès general...etc.

P85.- Increment del percentatge de cessió d'aprofitament a favor de les Administracions públiques, en termes similars al recollit en la Llei del Sòl de 1992 (un 15%) amb la finalitat de garantir que les plusvàlues derivades dels processos urbanístics queden en mans públiques. Prohibir la venda d'aquests aprofitaments

urbanístics i establir l'obligació de dedicar-los a la promoció d'habitatge públic o finalitats públiques equivalents.

P86. - Increment del control i les limitacions per a l'establiment de convenis urbanístics, establint:

P86.1 - Prohibició dels convenis de planejament amb particulars, o dels quals prevegin l'obtenció d'ingressos per als Ajuntaments abans de l'aprovació del planejament urbanístic, i dels quals tinguin per objecte establir cessions urbanístiques superiors a les previstes per la legislació aplicable, o els que pretenguin substituir les cessions urbanístiques preceptives pel seu equivalent en diners.

P86.2 - Imposició d'un tràmit d'informació pública previ a la formalització de convenis urbanístics, que hauran d'incorporar un estudi economicofinancer en el qual s'avaluïn les plusvàlues a generar, així com les formes i terminis en què l'administració pública participarà d'aquestes plusvàlues.

P87. - Creació d'organismes independents autonòmics dotats de mitjans materials i humans, com a Agències de Disciplina Urbanística que supleixin als Ajuntaments en el control de la legalitat urbanística, coordinades per una Agència Estatal de Disciplina Urbanística.

P88. - Proposar canvis en la legislació penal sobre delictes contra l'ordenació del territori, promovent:

P88.1 - Creació d'una figura específica de prevaricació consistent a informar o aprovar canvis de classificacions de sòl arbitràries o infundades.

P88.2 – Fer obligatòria la demolició de construccions il·legals, excepte situacions excepcionals.

P89.-Proposar la Creació de jutjats especialitzats en urbanisme i medi ambient, almenys un per província, per agilitar procediments i formar personal altament qualificat.

P90. - Dotar adequadament a les fiscalies dedicades a atallar irregularitats urbanístiques i corrupció, potenciant la seva dedicació exclusiva.

P91. - Inscripció obligatòria en el Registre de la Propietat de tot procediment obert en matèria de disciplina urbanística, tant en via administrativa com a judicial.

P92. - Reforma de la legislació de règim local per retornar als Secretaris i Interventors d'Ajuntament les seves funcions de fiscalització de la legalitat de les actuacions municipals. Recuperant la tradicional figura de l'advertiment d'il·legalitat que corresponia al Secretari i a l'Interventor en les seves esferes d'actuació. Recuperar l'efecte paralitzador de l'expedient relatiu a la despesa, si la fiscalització prèvia de legalitat és negativa.

P93. - Introducció de fonts de finançament dels Ajuntaments que prevalguin la protecció mediambiental.

6.8. Medi ambient

En el marc d'una política generalitzada de UPyD de paralitzar les demandes estatutàries de les CCAA's, recuperant el paper de les Confederacions Hidrogràfiques, perquè no passin a dependre de les CCAA's, i que segueixin gestionant-se amb autonomia pròpia, dependents del Ministeri de Foment, UPyD recolzarà les polítiques consistents en:

- l'estalvi de l'aigua, incloent la millora de l'eficiència de les canalitzacions de tot tipus i l'eliminació progressiva del reg amb aigua potable de parcs i jardins.

- D'equilibri entre conques. D'ordenació i regulació conjunta de conques. Els transvassos dins de la mateixa conca hidrogràfica s'autoritzaran exclusivament amb finalitats d'equilibri hidrogràfic, proveïment de la població i regeneració d'aqüífers en cas d'excedents

- De construcció de Plantes dessaladores només en aquelles àeries on no sigui possible garantir el proveïment d'aigua per a una població ecològicament sostenible.

- D'adaptació progressiva de les explotacions agrícoles i industrials als recursos hídrics regionals, estimats segons una mitjana temporal àmplia de diversos cicles hidrològics i hidrogeològics.

Impedir la sobreexplotació dels recursos, la contaminació, la destrucció dels entorns naturals i la pèrdua de diversitat biològica, que reverteix en un major benestar i un millor futur.

- Implementar les polítiques de protecció, conservació i restauració dels hàbitats de vida silvestre, desenvolupament sostenible dels boscos (incloent una lluita activa contra els incendis forestals), el sòl i el paisatge, i augmentar la pressió i la lluita contra els delictes ecològics.

- Incentivar la reforestació amb espècies autòctones i adaptar la jardineria urbana al clima i disponibilitat d'aigua de la vida a les ciutats i en el medi ambient proper

- Garantir l'aplicació de les normes sobre qualitat de l'aire i estudiar noves estratègies contra la contaminació atmosfèrica, els metalls pesats, els camps electromagnètics i altres amenaces mediambientals.

- Impulsarà l'ús de vehicles elèctrics dins de les ciutats.

- Urgir el procés de soterrament de les línies d'alta tensió en àrees urbanes i progressivament, en la resta d'espais interurbans.

- Aplicar polítiques 3R en residus: reduir, reciclar i reutilitzar.

- Incentivar el sector del reciclat, afavorint el seu creixement quantitatiu i qualitatiu amb un tractament fiscal adequat.

6.9. Habitatge

El Govern Català té àmplies competències en aquesta matèria, i per la Conselleria corresponent han passat representants de partits de variada ideologia, però el problema de l'habitatge, lluny de solucionar-se, ha empitjorat, de manera que els ciutadans catalans segueixen trobant en l'accés a un habitatge un dels seus problemes més importants. Proposem les següents mesures per pal·liar el problema de l'habitatge i facilitar la vida a la ciutadania catalana:

P94. - Major liberalització del mercat de sòl: la construcció ha de ser lliure, salvo per les restriccions que estableixin els plans municipals, relatives a usos ambientals, patrimonials i col·lectius o per a desenvolupament urbanístic, suportant els agents urbanitzadors la realització de les infraestructures i equipaments de manera prèvia a la construcció dels habitatges. Les Administracions Públiques establiran els límits d'edificabilitat i els terminis màxims per edificar, perdent-se l'autorització quan s'esgotin aquests.

P96. - Les VPO es destinaran exclusivament al lloguer, la quantia del qual es revisarà cada cert període de temps a determinar, de manera que, en el moment de la revisió, es comprovaran si els beneficiaris de la VPO mantenen els seus ingressos dins dels límits establerts per accedir a l'habitatge protegit, incloent totes elles en una gestió coordinada, que permeti l'existència d'un Parc Públic d'Habitatges de Lloguer, incloent els serveis o oficines de gestió municipals dels lloguers. S'establirà un procediment eficaç para la coordinació i intercanvi d'informació que faciliti la mobilitat geogràfica dels ciutadans.

P97. - En els projectes de VPO i de promoció pública, es reservarà un mínim del 6% d'habitatges accessibles amb destinació a persones amb discapacitat, persones majors de 70 anys amb mobilitat reduïda, i a l'ús de les mateixes com a Centres o Unitats de vida independent.

P98. - El desenvolupament urbà ha de supeditar-se a l'interès general i créixer en funció de les necessitats reals d'habitatge, potenciant la restauració dels centres urbans enfront de la utilització de nous territoris perifèrics. Els plans de desenvolupament urbà i d'ocupació del sòl han de ser compatibles amb l'estalvi energètic, els plans de mobilitat sostenible, i concordes amb la normativa europea en matèria de contaminació acústica i lumínica. S'han de respectar les recomanacions de distanciament de construccions en zones inundables, descartant solucions que desnaturalitzen les lleres fluvials o condueixen a l'edificació de palafits.

P99. - Desgravament fiscal del lloguer, independentment de la renda del declarant.

P100. - Augmentar la seguretat jurídica fent més ràpida la resolució del contracte i el desnonament en cas d'impagament de lloguer.

P101. - Reforma legal que permeti als notaris acreditar l'incompliment del pagament del lloguer i declarar el desnonament de l'immoble si les parts ho han acordat així en el contracte de lloguer, en un procediment similar al de les execucions hipotecàries o de penyores.

6.10. Fiscalitat

Garantir la igualtat fiscal de Catalunya amb la resta d'Espanya en tots els impostos (IRPF, Successions i Donacions, Transmissions, etc.) mitjançant la devolució de la competència fiscal a l'Estat per progressar cap a una fiscalitat única europea, indispensable per mantenir la moneda comuna, l'euro, i el mercat únic.

6.11. Legislació i Justícia

Suprimir les contradiccions legislatives de la legislació catalana (Codi Civil de Catalunya) amb la legislació bàsica de l'Estat, harmonitzant-la. Garantir la separació de poders acabant amb la intromissió dels partits polítics en el nomenament dels òrgans judicials, incloent el Tribunal Constitucional, per aconseguir una administració de justícia independent i la seguretat jurídica d'un autèntic Estat de Dret.

Catalunya disposa avui dia d'importants instruments i cotes d'autonomia en l'àmbit de la Justícia, però hi ha múltiples aspectes desatesos pels nostres actuals governants, com són els següents:

P102. - Millorar la preparació dels jutges i funcionaris per garantir una Justícia de qualitat.

P103. - Augmentar els mitjans humans i materials amb els quals expliquen els diferents estaments judicials per complir amb la seva comesa, procurant una Justícia àgil i propera als ciutadans.

P104. - Potenciar la modernització i informatització de la Justícia, mitjançant la implantació de nous mitjans i sistemes informàtics compatibles amb la resta de Jutjats i Tribunals espanyols.

P105. - Una retribució més justa als advocats integrants de el "torn d'ofici", que permeti a les persones amb menys recursos tenir accés als millors professionals i a la dedicació que requereix cada assumpte.

P106. - Potenciació dels serveis de protecció al menor i de les oficines d'atenció a les víctimes de delictes, amb especial atenció a les dones víctimes de la violència de gènere i a les víctimes dels delictes de terrorisme.

- Garantir la independència de la Justícia, mitjançant l'elecció dels Presidents i magistrats del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i Audiències provincials per raó dels principis de mèrit i capacitat i no en funció de l'associació professional a la qual pertanyin o la ideologia d'aquests.

- Dotació de mitjans humans i materials suficients als Jutjats de Paz perquè puguin complir amb eficàcia la seva funció d'auxiliars de la justícia, de Registre Civil i de justícia de proximitat.

Volem, en definitiva, apostar amb decisió per la independència i eficiència de la Justícia, que ha de quedar al marge d'interferències polítiques i ser una via per defensar i potenciar altres valors i principis constitucionals, com la igualtat entre els

ciutadans, el respecte dels drets fonamentals de les persones o la seguretat jurídica en l'àmbit de les transaccions econòmiques.

6.12. Política Lingüística

A Catalunya s'ha de prendre consciència que som una societat en la qual hi ha tres llengües oficials; que les administracions públiques han de respondre a aquesta realitat i que els ciutadans de Catalunya no tenim per què complir la condició del bilingüisme per tenir accés a la plenitud de drets i de serveis. És la societat catalana amb la seva conducta lingüística la que defineix la normalitat lingüística i no li correspon al Parlament modelar el perfil lingüístic de la societat de les persones a les quals representa.

Els desaforaments lingüístics que s'han plantejat a Catalunya s'han de l'incompliment sistemàtic de la Constitució i a la desídia de la classe política en la seva defensa.

Tot això ens porta a constatar l'absència d'un marc regulador a nivell nacional dels drets lingüístics de tots els ciutadans. Aquesta mesura és tant o més necessària quan avui es constata, amb meridiana claredat, que s'estan utilitzant les polítiques lingüístiques com a instruments polítics per a la segregació nacional de Catalunya.

Es tracta ara de reivindicar una nova normalitat lingüística. Es tracta de reivindicar la normalitat de la presència de la llengua castellana a Catalunya. Es tracta de reivindicar el nostre dret a la nostra participació en la cosa pública. Es tracta de reivindicar el dret de tots els ciutadans a la participació en el "cap de bestiar públic" i en qualsevol altre àmbit de la societat catalana independentment de l'idioma oficial en què s'expressin.

A fi d'aplicar aquesta nova política des d'una base de consens social proposarem, de nou, la Llei Orgànica per prevenir i eradicar la discriminació lingüística i assegurar la llibertat d'elecció de llengua que UPyD va presentar el 27.6.2008 al Congrés dels Diputats.

Els principis rectors d'aquesta proposició de Llei Orgànica són tres: en primer lloc centrar la qüestió que el tema a tractar no són les llengües; són els ciutadans. No és l'atac a la llengua comuna el que ens mobilitza, sinó el com afecta als ciutadans la política d'exclusió de la llengua comuna de l'espai públic sota l'aparença de "normalització lingüística"; la seva exclusió en l'ensenyament, en el sistema sanitari i en els diferents nivells administratius sota la consideració, avui clarament inconstitucional, de llengua preferent. En segon lloc actuar enfront d'aquelles opcions polítiques que, usant i abusant dels valors culturals inherents a cada llengua els instrumentalitzen per aconseguir "el nou règim" que han dissenyat i pretenen implantar en substitució de l'actual Constitució. En tercer lloc tallar d'arrel els efectes negatius que per a l'economia i, sobretot, per substituir l'actual model productiu per un més desenvolupat, innovador i emprenedor té la política lingüística promoguda per catalanisme polític.

Paral·lelament a aquesta acció política a nivell legislatiu nacional al Congrés i Senat, plantegem a Catalunya les següents mesures.

P107. - Transformació del Consell Social de la Llengua Catalana en un nou Consell Social de Política Lingüística depenent del Parlament de Catalunya.

P108. - Presència en aquest Consell del moviment social vinculat al projecte de nova normalitat lingüística.

P109. - Modificació del Consorci per la Normalització Lingüística adequant la seva política als criteris que emanin del citat Consell Social de Política Lingüística. Elaboració d'una nova normativa respecte als requisits lingüístics necessaris per accedir a una plaça en l'administració autonòmica i local.

P110.- S'anul·laran totes les normes que permetin o justifiquin la discriminació per motius lingüístics en l'accés a l'administració o a qualsevol altre lloc de treball

6.13. Reforma Laboral

Proposem acabar amb la dualitat del mercat de treball, que perjudica sobretot als joves millor formats i fa difícil fundar noves empreses o que les existents facin noves contractacions, mitjançant un contracte únic indefinit on el cost de l'acomiatat s'encareixi amb el temps.

És especialment preocupant la repercussió que l'actual crisi econòmica pugui tenir respecte de les persones marginades o properes a aquesta situació en un sistema que solament ha propiciat les polítiques socials de caràcter passiu -assistencials- i ha descurat tradicionalment les actives, dirigides a la integració d'aquestes persones al mercat de treball.

Entenem que, una vegada introduïdes les reformes a dalt plantejades en relació amb les ajudes d'emergència social, la gran prioritat del nostre sistema consisteix a realitzar un esforç en el sentit de millorar l'eficàcia, el rendiment i els efectius dels serveis socials d'acompanyament en els itineraris per a la inserció.

6.14. Transparència pública i corrupció

Proposem prevenir la corrupció mitjançant controls obligatoris de despesa, l'obligatorietat de la publicitat dels contractes menors i dels informes encarregats per les administracions públiques. Avaluació obligatòria de l'eficàcia i eficiència de les administracions, ens i empreses públiques per garantir que compleixen els seus objectius. Increment de les penes per corrupció en el Codi Penal, introduint la suspensió cautelar judicial dels càrrecs sospitosos de corrupció, i la penalització de la corrupció privada d'empreses o professionals que col·laborin amb polítics corruptes.

En llaures a buscar l'eradicació de la corrupció pública i a més d'enfortir les competències de la Sindicatura de Comptes, proposem que l'engegada de les comissions d'investigació, ja sigui al parlament o en les entitats locals, sigui un procés automàtic a proposta d'un reduït grup de parlamentaris, diputats o regidors. Així mateix es procedirà a estudiar si els resultats d'aquestes comissions d'investigació es presenten davant les pròpies corporacions on s'hagin desenvolupat.

6.15. Infraestructures

Els plans d'infraestructures són molt llargs en el temps i salomònics en previsió de pressupostos. Per evitar la dispersió en les inversions i coordinar-los més eficaçment s'ha d'establir un llistat de jerarquització en l'execució, actualitzant-lo i aprobant-lo bianualment pel Parlament per evitar que s'eternitzi l'execució de moltes d'elles.

La nostra relació de prioritats és la següent:

Analitzar i reorientar els traçats ferroviaris espanyols desglossant-los en tres tipus a) ALTA VELOCITAT, b) VELOCITAT ALTA i c) TRAÇAT CONVENCIONAL.

La VELOCITAT ALTA amb uns costos molt inferiors a l'ALTA VELOCITAT hagués de tenir ample europeu i permetre el transport de mercaderies. En aquest traçat, es convertiria en alta velocitat de mercaderies i complementarà amb la Xarxa Convencional. Ha de tenir almenys un punt de connexió amb la frontera francesa. El transport de mercaderies internacional ha de tendir a dotar-se a mitjà termini de material amb canvi d'eixos automàtics rebutjant a llarg termini el canvi d'eixos tradicional.

Reorientar la inversió amb tren d'Alta Velocitat, potenciant els traçats mixts i les actuacions sobre la xarxa convencional per a la promoció efectiva del transport de mercaderies i rodalies. El transport ferroviari de mercaderies evita la congestió de la carretera i redueix l'impacte ambiental, però la quota del transport de mercaderies per ferrocarril no ha deixat de disminuir a Espanya: entre 2000 i 2007 va caure en més del 40%, percentatge molt superior al 10% del conjunt de la UE.

P111. – Finalitzar la B-40 en els seus trams en construcció Mataró-Granollers-Sabadell-Terrassa-Martorell.

P112. - Transformar en autovia l'eix transversal.

P113. - Potenciar les infraestructures ferroviàries ja dissenyades destinades a servir d'entrada-sortida de mercaderies al port de Barcelona i la zona metropolitana.

P114. - Potenciació de la construcció del FFCC orbital.

P115. - Reorientar la inversió amb tren d'Alta Velocitat, potenciant els traçats mixts i les actuacions sobre la xarxa convencional per a la promoció efectiva del transport de mercaderies i rodalies. El transport ferroviari de mercaderies evita la congestió de la carretera i redueix l'impacte ambiental, però la quota del transport de mercaderies per ferrocarril no ha deixat de disminuir a Espanya: entre 2000 i 2007 va caure un més del 40%, percentatge molt superior al 10% del conjunt de la UE.

P116. - Introducció de la lliure competència entre aeroports. S'han d'establir uns aprofitaments integrals dels ja existents i consolidats, evitant les subvencions encobertes que distorsió el lliure mercat i que impedeixin la lliure competència

P117. - Introducció d'impostos sobre emissions contaminants per desincentivar l'ús de transports altament contaminants com l'aeri. Els recursos nets generats per aquesta fiscalitat haurien de fomentar un transport més sostenible i respectuós amb el medi ambient.

6.16. Agricultura

Potenciar els següents aspectes i activitats:

1. Increment i diversificació de la renda agrària i del nivell de serveis al món rural de manera que es fomenti l'assentament de població i el manteniment adequat de l'espai natural.
2. Increment de la productivitat i de les noves tecnologies en l'empresa agrària, mantenint una agricultura sostenible i controlada quant a contaminació d'aigua, sòl i productes.
3. Estalvi d'aigua en agricultura, promocionant la modernització i millora dels regadius existents així com el desenvolupament de nous regs de suport que incrementin i garanteixin la producció en actuals plantacions de secà
4. Foment del cooperativisme i millora de les línies de comercialització de manera que s'aproximin els preus en origen i consum.
5. Adequació de la llei 18/2001 d'Orientació Agrària Catalana a les actuals circumstàncies i normatives nacionals i comunitàries
6. Elaboració d'una nova llei sobre l'ordenament, defensa i gestió del sòl agrari.
7. Elaboració dels estudis de viabilitat i d'impacte ambiental que siguin necessaris amb la suficient amplitud i garantia, de manera que el ciutadà tingui una informació completa i objectiva sobre temes que són objecte de continu debat, moltes vegades interessat, com és el cas dels cabals ecològics, embassaments i transvasaments.
8. Foment de polítiques i planificacions agràries a nivell nacional o supra autonòmic.
9. Foment de projectes comuns a diferents CCAA confrontants per al desenvolupament de comarques naturals, amb municipis que comparteixen interessos i necessitats comunes.
10. Foment de la investigació i transferència tecnològica en agricultura i aqüicultura i defensa contra la sobreexplotació marina en zones costaneres.

6.17. Energia

Espanya manca d'un Pla Estratègic d'Energia realista i coherent amb la conjuntura global que garanteixi el subministrament elèctric atenent a la demanda amb fiabilitat i eficàcia i a un preu acceptable per als consumidors, garantint el proveïment de combustible amb una cistella diversificada en tecnologia i fonts energètiques. Aquesta indefinició és un llast significatiu de la competitivitat econòmica, que ralenteix el nostre desenvolupament econòmic i social. La nostra situació energètica pot resumir-se així: a) Altíssima dependència dels productes energètics petrolífers importats de països en la seva majoria políticament inestables o propensos a utilitzar aquests recursos com a arma política. Espanya importa el 77% de l'energia que consumeix, percentatge 26 punts percentuals superior a la mitjana de la Unió Europea. Aquesta dependència comporta estar exposats a la volatilitat del preu del petroli, el paper del

qual en el consum energètic espanyol és fonamental, ja que aporta folgadamente la meitat del total. Les centrals tèrmiques convencionals, amb un 45% de potència instal·lada, proveeixen el 65% del consum. b) Alt cost i baixa eficiència energètica de la nostra economia en la generació de productes i serveis, superant el 30% per unitat del PIB a la mitjana europea. c) Espanya és una “illa energètica” respecte als altres països europeus.

Planificació energètica a llarg termini, atempta a les necessitats del ciutadà i de les empreses, seguint les directrius de la UE sobre la tríade «medi ambient-economia-energia», i atempta la planificació de la gestió de residus fixada per la Unió Europea.

Subministrament elèctric barat (en termes de € per kWh), segur (en termes de subministrament i proveïment) i net (en termes de t d'emissió de gasos d'efecte hivernacle i de minimització de l'impacte mediambiental).

Mix energètic (cistella energètica) que permeti l'estabilitat del sistema de generació i transport de subministrament i la cobertura de les puntes benivolgudes, mantenint un parc diversificat en tecnologies i fonts energètiques, amb subministradors i proveïments també diversificats geogràficament. Totes les energies són susceptibles d'integrar-se en aquest futur Mix energètic nacional. Les limitacions només han de derivar-se de criteris de cost i capacitat per complir criteris tècnics de generació, subministrament del servei, estabilitat de la xarxa elèctrica, etc.

Increment de les energies alternatives fins al 40% del total de generació en el 2030 (el doble del reclamat per la directiva europea 20/20/20), especialment de l'energia eòlica, la font de producció més barata i segura de les renovables.

L'energia nuclear és: la font més barata, sent el seu cost de producció 23,7 € per MWh. (Gas: 31,2€, Carbó: 32,9€, Eòlica: 50,1€). És fiable (els seus temps de funcionament superen el 96% d'hores/any), segura en el subministrament i neta. Els seus principals inconvenients poden ser controlats mitjançant la implementació de polítiques adequades de control. La construcció de noves centrals desenvolupa la R+D+i, generant llocs de treball qualificat. En conseqüència, l'energia nuclear ha de contribuir al futur Mix energètic nacional, reduint, juntament amb les renovables, la dependència energètica del petroli i el gas.

6.18. Política immigratòria

Defensarem l'existència d'una única política d'immigració europea, de manera que la UE assumeixi les competències exclusives en política d'immigració, establint un sistema coherent d'estàndards comuns (legals i processals) a aplicar, i creant un sistema europeu unificat de centres (d'acolliment i atenció, i de detenció de les màfies que organitzen el tràfic d'éssers humans) per articular i coordinar el treball dels organismes i agències europees especialitzades en assistència i seguretat.

Promourem que la UE desenvolupi i implementi una estratègia de conscienciació de l'opinió pública europea sobre la importància de la immigració ordenada, impulsant polítiques d'integració i de relació cultural amb els països origen de la immigració, i també de respecte dels valors democràtics europeus per als qui emigren a la UE.

Defensarem el dret de cada Estat a controlar les seves fronteres i el dret dels immigrants a desplaçar-se i establir-se lliurement a qualsevol país de la UE, però buscant un equilibri que articuli l'exercici de tots dos drets sobre la base del respecte als drets humans.

Ens comprometem a donar prioritat a la reparació dels danys que aquesta reculada social ha generat en l'àmbit comunitari i promourem la formulació d'una nova política comuna d'immigració que tingui com a pedra angular el respecte als drets humans.